

(...) 496/15

UZASADNIENIE

Małoletnia N. M. działająca przez matkę K. Z. (1) wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od ojca A. M. (1) alimentów po 750zł m-cznie (k. 2 i 186).

A. M. (1) uznał ostatecznie powództwo do kwoty po 300zł m-cznie (k. 186).

Sąd ustalił co następuje:

N. M., ur. (...), jest dzieckiem K. Z. (1) i A. M. (1). Była ona wychowywana wspólnie przez oboje rodziców do czasu, kiedy wskutek nieporozumień między nimi rozstali się oni ze sobą.

dowód – okoliczności niesporne

A. M. (1) jest aktualnie zatrudniony w C.. 40 (...) Sp. z (...). Z przedstawionych przez niego dokumentów wynika, że jego przeciętne wynagrodzenie netto z okresu ostatnich 13 m-cy wyniosło średnio po ok. 3.939zł m-cznie.

dowód – k.38 i 180 zaświadczenie, przelew

Ponadto dorabia sobie dorywczą pracą na rynku, gdzie pomaga swojemu koledze w sprzedaży galanterii. Uzyskuje w ten sposób kolejne ok. 300zł m-cznie.

dowód – k. 185 zeznania pozwanego

Wreszcie pozwany zajmuje się pośrednictwem w sprzedaży kosmetyków, za które darmowe kosmetyki o równowartości ok 50zł m-cznie, które może sprzedawać, a uzyskany w ten sposób dochód zatrzymać dla siebie.

dowód – k. 185 zeznania pozwanego, k. 77-78 faktury

Przeciwko pozwanemu są prowadzone egzekucje komornicze dot. niespłaconych kredytów, jakie za zgodą matki N. zaciągnął on w latach 2010-2011. Część z nich wykorzystał na prowadzenie własnej działalności gospodarczej, a część na remont mieszkania przy ul. (...), z którego korzystał wtedy wspólnie z matką małoletniej.

Bieżące obciążenia komornicze pozwanego z tego tytułu wynoszą po ok. 1800zł m-cznie.

Wymieniony przyznaje, że kwestia ew. rozliczeń z byłą partnerką z tytułu spłaty tych kredytów powinna zostać rozstrzygnięta w odrębnym postępowaniu sądowym. Na razie nie ma on jednak pieniędzy na opłacenie kosztów związanych z takim postępowaniem.

dowód – k. 184-185 ze zeznania pozwanego, a także k. 182-184 zeznania K. Z. ,

k. 48-52 zaświadczenia komornika

A. M. mieszka sam w wynajętym lokalu. Całe obecne koszty swojego bieżącego utrzymania ocenia na kwotę 1700-1800zł m-cznie (średnio po 1750zł m-cznie), w tym 1200zł m-cznie na opłaty związane z wynajmowanym mieszkaniem.

dowód – k. 185 zeznania pozwanego, k. 12-14 umowa najmu, k. 15-25 faktury

K. Z. (1) jest również zatrudniona w C.. 40 (...) Sp. z (...). Zarabia tam po ok. 2540 zł netto m-cznie. Poza pracą jak wyżej nie ma innych dodatkowych źródeł dochodów.

Splaca pożyczkę w parabanku z ratą po 421zł m-cznie. Uregulowała już inne swoje zobowiązania finansowe wobec banków, w tym z tytułu kredytów zaciągniętych z pozwanym.

dowód – k. 183 zeznania K. Z., k. 81-88 dokumenty komornicze, k. 88-89

wezwanie, k. 91-95 dowody spłaty, k. 179 zaświadczenie

Matka małoletniej mieszka razem z nią w mieszkaniu przy ul. (...), z którego w kwietniu 2015r. wymeldował się pozwany. Do tej daty wspólnie ponosili oni koszty utrzymania tego mieszkania. Po tej dacie obciążają one wyłącznie K. Z..

Na w/w lokalu ciążyą znaczne zaległości z tytułu nieuregulowanych w terminie należności. Wynoszą one za okres do 31 III 2015r. kwotę ok. 12.925zł + ok. 2.818zł rozliczenia za wodę, zaś za okres od 1 IV do 31 XII 2015r. – ok. 3861zł + ok. 583zł rozliczenia za wodę.

Z. starała się bezskutecznie o rozłożenie na raty tych należności. Splaca je w miarę możliwości. Uważa jednak, że za okres sprzed 1 kwietnia 2015r. obciążają one wspólnie ją i pozwanego, zaś po tej dacie powinna je zapłacić sama.

dowód – k. 183 zeznania K. Z., k. 96 oświadczenie, k. 98-105 dowody wpłaty,

k. 159 oświadczenie, k. 165 wezwanie, k. 166 pismo, k. 167 dowód wpłaty

Małoletnia N. liczy sobie obecnie 8 lat i jest uczennicą szkoły podstawowej. Całe koszty jej utrzymania są ponoszone przez matkę. Korzysta ona w tej mierze z pomocy finansowej swoich ciotek, które pożyczają jej po 300-400zł m-cznie.

Pozwany raz – dwa razy w tygodniu spotyka się z córką, zabierając ją do siebie. Ostatnio kupił jej telefon. Opłaca kartę do niego po 14zł m-cznie.

dowód – k. 182-184 zeznania K. Z., k. 185 zeznania pozwanego

Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania stron w części zgodnej z ustalonym powyżej stanem faktycznym sprawy. Były one w tym zakresie jednolite, konsekwentne, znajdowały odpowiednie potwierdzenie w treści zaliczonych w poczet dowodów dokumentów, a także w treści zeznań strony przeciwnej (por. dalej). Nie budziły one zatem uzasadnionych wątpliwości Sądu co do swojej zgodności z prawdą, tym bardziej, że nie były kontestowane przez stronę przeciwną.

Pozostałe zeznania stron, jako nie spełniające w/w warunków Sąd pominął.

W szczególności dotyczyło to twierdzeń powódki, że przeciętne koszty utrzymania małoletniej N., łącznie z jej udziałem w opłatach za mieszkanie matki, wynoszą po ok. 1500zł m-cznie (k. 182 na dole – 183 na górze). Jak trafnie podniósł pełnomocnik pozwanego

(k. 113) wysokość niektórych ze składników omawianych kosztów, nie została dowiedziona procesowo przez stronę powodową godnie z regułami art.6kc i art.232kpc. Nie potwierdzały ich bowiem (zwłaszcza co do regularnego ponoszenia w skali każdego miesiąca) przedstawione przez stronę powodową dokumenty (k. 65-66, 72, 73-74, 173-176, 177-178). Wyjaśnienia samej matki dziewczynki w tej materii, w tym w kwestii wydatków na odzież, rozrywki, pomoce szkolne dla dziecka (k. 183), nie były dla Sądu dostatecznie przekonujące. Pozostawały także w rozbieżności z tym, co twierdziła wcześniej powódka w piśmie procesowym z 20 X 2015r.

k. 58v). W końcu sama powódka zeznała, że jedynym jej dochodem jest wynagrodzenie za pracę w kwocie ok. 2540zł netto m-cznie, z którego splaca kredyt po 421zł m-cznie i ponosi koszty utrzymania mieszkania po ok. 600zł m-cznie (k. 183-184). Pozostaje jej zatem na utrzymanie siebie i N. po ok. 1519zł m-cznie, czyli dokładnie tyle, ile jak twierdziła przed Sądem, wydaje obecnie na utrzymanie córki. Uwzględniając nawet wartość wspomnianej wcześniej

pomocy ciotek na utrzymanie małoletniej (średnio po 350zł m-cznie – zob. powyżej) wynikałoby z tego, że sama K. Z. utrzymuje się za taką właśnie kwotę, co w świetle doświadczenia życiowego Sądu było nieprawdopodobne. W ślad za tym Sąd przyjął, że przeciętne, usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki, łącznie z jej udziałem w kosztach utrzymania mieszkania matki, wynoszą maksymalnie po ok. 1100-1200 zł m-cznie.

Sąd pominął również zeznania K. Z. w przedmiocie wysokości dochodów po 150zł m-cznie ze sprzedaży kosmetyków, a także uzyskiwania dochodów z pośrednictwa w zakresie udzielania pożyczek (k. 183 – 184). Sama matka małoletniej przyznała bowiem, że jej wiedza na ten temat dotyczy wyłącznie minionego okresu, sprzed daty wyprowadzenia się pozwanego w ub. roku (k. 184 na górze). Z kolei pozwany sensownie wyjaśnił, że ze sprzedaży kosmetyków uzyskuje m-cznie równowartość po ok. 50zł. Stwierdził też kategorycznie, że jego matka w ub. roku rozwiązała umowę w zakresie pośrednictwa pożyczkowego, a więc nie pomaga on już jej w jego prowadzeniu (k. 185 na górze).

Co do twierdzeń K. Z. odnośnie prowadzenia przez pozwanego handlu na rynku (k. 184), wyjaśnił on, że pomaga on jedynie dorywczo koledze w jego prowadzeniu, za co dostaje po ok. 300zł m-cznie (k. 185).

Uznania Sądu nie zyskała wreszcie sugestia pozwanego, jakoby nie był on w stanie płacić na córkę kwoty ponad 300zł m-cznie z uwagi na posiadane przez siebie zobowiązania finansowe i egzekucje komornicze (k. 184). Szczegółowo o tym w dalszej części niniejszego uzasadnienia.

Sąd zważył co następuje:

Rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych na rzecz dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, w zakresie odpowiadającym jego usprawiedliwionym potrzebom oraz własnym możliwościom płatniczym (art. 133§1kro i art. 135§1kro).

Z uwagi na stanowisko procesowe pozwanego, przedmiotem sporu między stronami w niniejszej sprawie były obie przesłanki wymienione w art.135§1kro.

Uwzględniając powyższe, a także treść argumentów podnoszonych przez pełnomocnika pozwanego w tej mierze, Sąd w pierwszej kolejności zajął się problemem obecnych możliwości płatniczych pozwanego w rozumieniu art.135§1kro, albowiem determinowały one zakres, w jakim powinien on partycypować w utrzymaniu swojej córki.

Jak ustalono na podstawie przedstawionych przez samego pozwanego dokumentów i jego zeznań, przeciętny dochód netto wymienionego z tytułu pracy zarobkowej wynosi po ok. 3939zł m-cznie. Uzupełniają go dochody z dorywczej pracy u kolegi na rynku oraz pośrednictwa w sprzedaży kosmetyków, które wedle twierdzeń samego pozwanego mają wartość kolejnych ok. 350zł m-cznie (por. wcześniej stan faktyczny). A zatem łączne dochody pozwanego wynoszą po ok. 4289zł m-cznie.

A. M. posiada obciążenie finansowe w postaci egzekucji komorniczych, z tytułu których traci jak sam podał po ok.1800zł m-cznie. Na całe swoje własne utrzymanie, łącznie z kosztami korzystania z mieszkania, wydatkuje on jak sam zeznał, dalsze po ok. 1700 - 1800zł m-cznie (czyli średnio po ok. 1750zł m-cznie).

Poza tym pozwany nie wspominał nic o jakichkolwiek innych własnych obciążeniach finansowych. Przyznał też, iż poza N. nie ma nikogo innego na utrzymaniu.

Z powyższego wynika, że po odliczeniu w/w zobowiązań pozostaje mu kwota po ok. 739zł m-cznie, która jest wyznacznikiem jego możliwości płatniczych odnośnie alimentów na N. w rozumieniu art.135§1kro.

Dziewczynka pozostaje obecnie pod pieczę swojej matki, która zgodnie z art.135§2kro realizuje przynajmniej w części swój obowiązek alimentacyjny wobec niej poprzez osobiste starania o jej wychowanie i wykształcenie. Musi też zajmować się wszelkimi nagłymi kwestiami dotyczącymi leczenia tego dziecka. Zasadnym jest zatem w świetle art.135§2kro, aby pozwany, który nie uczestniczy na co dzień w bieżącym życiu i wychowywaniu córki oraz pieczy nad nią, ponosił w odpowiednio większym stopniu finansowe koszty jej utrzymania.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że miarodajną w tym zakresie będzie kwota po 600zł m-cznie.

Odpowiada ona w pełni możliwościom płatniczym pozwanego w przywołanym wcześniej znaczeniu. Uwzględnia ona także fakt, że pozwany 1-2 razy w tygodniu spotyka się ze swoją córką, a zatem ponosi na pewno jakieś wydatki związane z tego typu ich wzajemnymi kontaktami, takie jak choćby zakup słodczy, biletów na różne rozrywki. Pozwany wprawdzie nie określił wysokości wydatków na ten cel, ale Sąd przyjął, że wynoszą one na pewno co najmniej po ok. 100zł m-cznie. Ponadto pozwany opłaca co miesiąc kartę telefoniczną dla N. kwotą po 14zł m-cznie. W ten sposób w przybliżeniu wyczerpana zostaje na pewno wspomniana wcześniej kwota 739zł m-cznie wolnych środków finansowych pozwanego (600zł alimentów + 100zł na wydatki w trakcie kontaktów z córką + 14 zł na kartę do telefonu).

Za zasadnością obciążenia pozwanego obowiązkiem alimentacyjnym w kwocie po 600zł m-cznie przemawiało także stanowisko matki N., która na użytek ew. ugody z pozwanym wyraziła zgodę na taką właśnie sumę (por. nagranie z rozprawy z 9 lutego 2016r.). Wskazywało również na to stanowisko samego pozwanego, który zeznał, że gdyby nie jego obciążenia komornicze zgodziłby się dać córce po 600zł m-cznie alimentów (zob. k. 185). Należało jednak uwzględnić w tej mierze mylnie w ocenie Sądu rachuby pozwanego odnośnie wspomnianych obciążeń oraz ich faktycznego wpływu na jego możliwości płatnicze w rozumieniu art.135§1kro, które jak ustalił miarodajnie Sąd są inne niż uważał pozwany.

Brakującą do pełnego zaspokojenia aktualnych potrzeb N. kwotę (od 1100 do 1200zł m-cznie – 600zł = od 500 do 600zł m-cznie) będzie musiała wyłożyć matka małoletniej, uzupełniając ją zasiłkiem rodzinnym na córkę.

Na trafność takiego właśnie sposobu rozłożenia między rodziców powódki obowiązku finansowego ponoszenia kosztów jej bieżącego utrzymania, nie mogły mieć wpływu wzajemne pretensje rodziców tego dziecka dotyczące ich zobowiązań kredytowych z okresu wspólnego zamieszkiwania, faktycznego wykorzystania i przeznaczenia uzyskanych w ten sposób pieniędzy, rozliczeń z tytułu spłaconych już i pozostających jeszcze do spłaty należności, w tym związanych z zaległościami za mieszkanie przy ul. (...).

Jak trafnie zauważył bowiem sam pozwany, kwestie te powinny i muszą zostać rozliczone w odrębnym postępowaniu sądowym (k. 185), które może zostać zainicjowane przez któregokolwiek z rodziców małoletniej. Sąd w niniejszej sprawie zwrócił jedynie uwagę, że ze względu na czas zaciągnięcia spornych kredytów (lata 2010-2011) nie podpadały one pod regulację art.136kro.

Biorąc zatem pod uwagę wszystkie przedstawione powyżej okoliczności, orzeczono jak w punktach 1-2 wyroku.

Rygor natychmiastowej wykonalności wyroku w części zasądzającej alimenty, a także klauzulę wykonalności nadano na podstawie art.333§1pkt.1kpc oraz art.1082kpc - punkt 3 wyroku.

O kosztach sądowych w sprawie orzeczono na podstawie art.96ust.1pkt.2, art.113ust.1 Ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 2010, Nr 90, poz. 594 ze zm.) – pkt. 4 – 5 wyroku, zaś o kosztach zastępstwa procesowego w oparciu o art.98§1 i 3kpc w zw. z §6pkt.4 Rozporządzenia M. Sprawiedliwości z 28 września 2002r. (Dz.U. 2013, poz. 490ze zm.) – pkt. 6 wyroku.